

«ΤΟ ΤΑΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ»

Του Νεοπτόλεμου Νεοπτολέμου Καβαλιέρου¹

Πολλοί οι προσκυνητές που πήγαιναν για τη χάρη Του. Πολλοί οι λάτρεις της φύσης που ποθούσαν δυο τρεις μέρες ξεγνοιασιάς και ηρεμίας κοντά στα ακρογιάλια του Αποστόλου Αντρέα. Παντού κατάφυτα από αόρατους, σχοινιές, και μερσινιές. Μα πιο πολύ οι ερασιτέχνες ψαροντουφεκάδες, βρίσκανε αυτό που λαχταρούσε η ψυχή τους. Ψάρευαν με τις ώρες. Δεν τους έκανε καρδιά να βγουν έξω, να ξαπλώσουν λίγο να ξαποστάσουν.

Παίρνοντας το δρόμο για το γυρισμό, συναντούσαν πρώτα το χωριό Ριζοκάρπασο. Τη ρίζα της Καρπασίας. Μετά διέσχιζαν την Γιαλούσα, Άγιο Αντρόνικο με το θαυματουργό αγίασμα της Αγίας Άννας, και το Λεονάρισσο με την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου.

Στις 23 Σεπτεμβρίου το 1958, στην εκκλησία του αυτή, μετά την Θεία Λειτουργία, βγήκε κάποιος ονόματι Πετρήs, ένα 14χρονο αγόρι που είχε το χάρισμα να επικοινωνεί με τον Άγιο και μίλησε στους εκκλησιαζόμενους. Όλοι παρακολουθούσαν με το στόμα ανοιχτό. Μίλαγε για τους κατακτητές (τους Άγγλους), πως θα ελευθερώσουν τους κρατούμενους, κι ότι σε ένα δύο χρόνια θα φύγουν και από την Κύπρο. Πολλά τράβηξε ο τόπος αυτός τα τελευταία χρόνια. Ο κόσμος αγανάκτησε, δεν άντεχε άλλο, και τώρα στο άκουσμα των λόγων αυτών, γονάτισαν σιγά-σιγά όλοι, κι έκαναν μέσα τους μια ευχή: να φύγει ο κατακτητής, να γκρεμοτσακιστεί, να πάει στο καλό του Θεού, να ησυχάσει ο κόσμος. Να δει κι ο τόπος αυτός μια άσπρη μέρα.

Άλλος έταξε στον Άγιο μια λαμπάδα ίσα με το ύψος του. Άλλος, να 'ρθει γονατιστός να τον προσκυνήσει, άλλος να του κάνει χρυσό το εικόνισμα του. Με λίγα λόγια όλοι έκαναν κι από ένα τάμα.

Ο πατέρας μου που στεκόταν στην πόρτα εκείνη την ώρα, έκανε κι αυτός με την σειρά του το δικό του τάμα. *«Το παιδί που γέννησε η γυναίκα μου, να το βαφτίσω και να του δώσω το όνομα σου, Δήμητρα, αν αφήσουν τους κρατούμενους»*. Δεν πέρασαν πολλές μέρες κι άφησαν τους κρατούμενους ελεύθερους.

Σε λίγους μήνες ο πατέρας ετοιμαζόταν να βαφτίσει την κόρη του. Θα της έδινε το όνομα Αικατερίνη, το όνομα της μάνας του. Όλοι ήταν σύμφωνοι σ' αυτό και κανένας δεν είχε αντίρρηση.

Ένα βράδυ παρουσιάστηκε στον ύπνο του ένας καβαλάρης, στάθηκε λίγο, τον κοίταξε και χάθηκε. Ο πατέρας δεν είπε τίποτα σε κανένα για αυτό το όνειρο. Είχε περάσει καιρός και ξέχασε εκείνη την κρυφή σκέψη που πέρασε από το μυαλό του, τότε στις 23 του Σεπτέμβρη. Το δεύτερο βράδυ, πάλι παρουσιάζεται στον ύπνο του ο καβαλάρης. (Να που δεν είναι μόνος του ο Απόστολος Αντρέας, που ό,τι του τάξεις το θέλει). Την τρίτη νύχτα παρουσιάζεται στην μητέρα μου και της λέει:

- Ξύπνα κι έχουμε κουβέντα να κάνουμε.
- Ποιος είσαι;
- Θα σου πω αργότερα. Το μωρό δε θα βγει Κατερίνα, θα το ονομάσετε Δήμητρα.
- Όχι, θα βγει Κατερίνα, το όνομα της πεθεράς μου.
- Μου το 'τάξε ο άντρας σου, αν αφήνονταν ελεύθεροι οι κρατούμενοι.

Το πρωί μόλις ξύπνησε, πιάνει τον άντρα της σε ανάκριση αφού του διηγήθηκε το όνειρο που είδε.

- Έταξες το μωρό σε κανένα Άγιο;

- Όχι μάνα μου, ήταν η απάντηση του πατέρα. Στην πολλή κουβέντα θυμήθηκε. Α! Για αυτό ερχόταν ένας καβαλάρης στον ύπνο μου εδώ και δυο νύχτες; Αλλά στο καλό του Θεού, τι Δήμητρα, τι Κατερίνα; Πες ότι το 'ταξα στην Αγία Αικατερίνη. Δεν έχει Αγία Αικατερίνη; Έχει;

Την επομένη ξυπνά η γιαγιά η Κατερίνη, και φωνάζει τον γιο της και την νύφη της και τους λέει:

- Το μωρό θα το βαφτίσετε Δήμητρα. Αυτό που σας λέω. Ήρθε στον ύπνο μου ψες ο Άγιος Δημήτριος και μου 'πε πως είναι ταμένο στο όνομά του! Γιατί δεν μου το πες, γιέ μου;

- Μα ξέρεις μανά...

- Δεν ξέρω τίποτα! Το μωρό θα βαφτιστεί Δήμητρα, πάει τέλειωσε.

- Εντάξει.

Το βράδυ πάλι ο Άη Δημήτρης στον ύπνο του πατέρα. «Δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα. Όταν θα έρθεις στο σπίτι μου, όλα θα είναι έτοιμα. Την ίδια μέρα θα βαφτιστούν άλλα δυο παιδιά, το δικό σου θα 'ναι το τρίτο».

Την μέρα της βάφτισης (εγώ ήμουν τότε πέντε χρόνων) ξεκινήσαμε όλοι από τη Γιαλούσα να πάμε στο Λεονάρισσο στην εκκλησία του Άη Δημήτρη. Νονός ήτανε ο Νίκος του Παπίτση. Μαζί μας ήρθε και η οικογένεια του θείου του Δημήτρη του Χρυσάφη που ήταν ο παγωτάρης του χωριού. Ήταν κι ο Παλαμάς αλλά αυτός περιοριζόταν σε πολύ λίγη αχτίνα δράσης γιατί το καροτσάκι που είχε, το έσπρωχνε με τα χέρια και όσους προλάβαινε. Εκτός τούτου μόνο παγωτό τριαντάφυλλο πουλούσε. Πράγματι ήταν πολύ ωραίο. Παγωτό τριαντάφυλλο από τον Παλαμά και να γλύφεις τα δάχτυλα σου. Ο θείος ο Δημήτρης που είχε τα παγωτά «Χρυσάφης» έφτιαχνε απ' όλα τα είδη και κυκλοφορούσε με αυτοκίνητο.

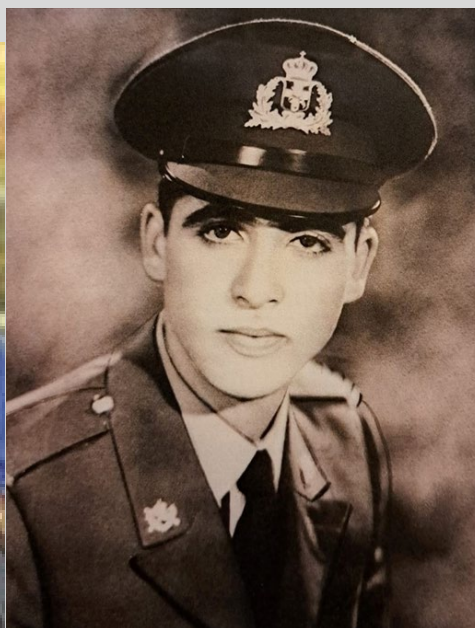
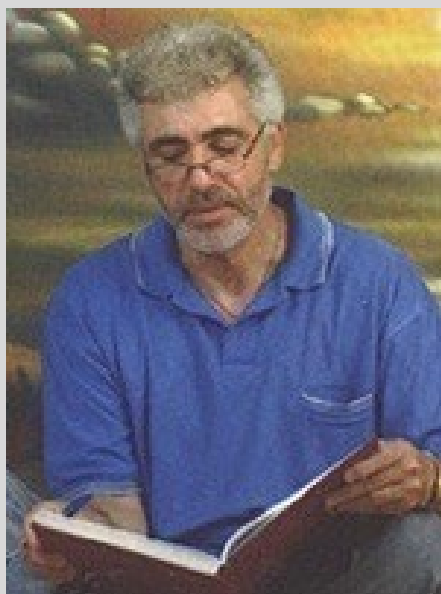
Κάποτε, φτάσαμε στην εκκλησία με το αυτοκίνητο του θείου του Δημήτρη που το οδηγούσε ο ίδιος. Τα βρήκαμε όλα έτοιμα και τον παπά ενημερωμένο... από τον ίδιο τον Άγιο. Μυστήρια πράγματα! Κι όμως τα άκουσα με τα αυτιά μου από την μητέρα μου κι από τον πατέρα μου. Ήταν εκεί ένα μωρό από την Αμμόχωστο για να βαφτιστεί. Μετά από μισή ώρα έφτασε για βάπτισμα ένα άλλο μωρό από την Πάφο.

Η μικρή Δήμητρα, μεγάλωσε, παντρεύτηκε και ζει τώρα με τον άντρα της και τα παιδιά της στην Θεσσαλονίκη. Δεν είναι πραγματικά περίεργο που το κοριτσάκι αυτό που τάχτηκε στον Άη Δημήτρη να καταλήξει τελικά στην πόλη αυτή, που προστάτης Άγιος της είναι ο Άγιος Δημήτριος; Δεν μπορώ να το καταλάβω και να το εξηγήσω! Αυτό που ξέρω πάντως είναι ότι η Δήμητρα είναι αδελφή μου, και ότι... ο Άγιος Δημήτριος την πήρε κοντά του... στην πόλη του τη Θεσσαλονίκη.

ΤΕΛΟΣ

¹Ο Νεοπτώλεμος εκτός από καλός ηθοποιός είναι και συγγραφέας.

Έργα του: Ημερολόγιο ενός ανθυπολοχαγού Η φωτιά της θάλασσας.

«ΤΟ ΤΑΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ» Του Νεοπτώλεμου Νεοπολλέμου Καβαλιέρου

Φωτογραφίες Ηλία Παντελίδη Προέδρου Κοινοτικού Συμβουλίου
κωμόπολης Αιγιαλούσας και Αντιπροέδρου Ένωσης Λογοτεχνών Κύπρου

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΕΟΝΑΡΙΣΣΟ

